

Historia i współczesność w mojej parafii

Historia parafii Mariawitów

Według ustnych relacji swoje powstanie parafia mariawitów w Strykowie zawdzięcza dzieciom. Działający w pobliskim Niesułkowie kapłani mariawici wywołali swoją działalnością zrozumiałe zainteresowanie mieszkańców okolicznych wsi i miasteczek. Strykowskie dzieci wyprawiały się do Niesułkowa, uczestniczyły w nabożeństwach sprawowanych przez kapłanów mariawitów, słuchały kazań, a po powrocie do domów opowiadały w rodzinie, a także sąsiadom o tym wszystkim, co widziały. Dorośli, zainteresowani opowiadaniem dzieci, udawali się do Niesułkowa na nabożeństwa mariawickie i wkrótce zapragnęli kapłanów mariawitów w samym Strykowie. Tak też się stało. Dnia 7 lutego 1906 roku parafia mariawitów w Strykowie rozpoczęła swoją działalność. Pierwszym jej administratorem był ks. Jan Maria Wincenty Nowakowski, a nabożeństwa odprawiane były w kaplicy urządzonej w pomieszczeniach wynajętych w domu prywatnym. W lipcu 1906 roku przybył do Strykowa ks. Józef Maria Leon Miłkowski, a w maju 1907 roku rozpoczęto budowę kościoła. Koszty budowy wraz z pierwotnym, niekompletnym wyposażeniem, wynosiły 13 000 rubli. Budowę kościoła ukończono w listopadzie tego samego roku. Poświęcenie świątyni strykowskiej odbyło się 10 listopada 1907 roku.

Dlaczego mariawici w Strykowie uzyskali poparcie? K. Dąbrowski, autor monografii „Stryków, miasto, mieszkańcy, kościół, parafie, duszpasterstwo” jedną z przyczyn upatruje w tym, że proboszczem w Strykowie był przez 24 lata nie lubiany przez wiernych ks. Antoni Jarosiński. Wierni w parafii Stryków 12 stycznia 1906 roku zażądali od konsystorza zmiany proboszcza, a 7 lutego tegoż roku zabronili ks. Jarosińskiemu spełniania w tym mieście czynności kapłańskich. Parafia strykowska w latach 1905-1906 uległa mariawityzmowi w 90%. Mariawici swój rozwój zawdzięczali także temu, że prowadzili aktywną działalność społeczną, np. zakładali ochronki, przytułki, domy opieki, szkoły, zakłady produkcyjne.

Proboszczowie parafii mariawickiej

luty – kwiecień 1906r. – ks. Jan Maria Wincenty Nowakowski

1906r. – 1923r. – ks. Józef Maria Leon Miłkowski

1924r. – 1928r. – ks. Antoni Maria Serafin Bołłoczko
(proboszcz dobrzyński, czasowo obsługujący parafię w
Strykowie)

1929r. – 1935r. – ks. Józef Maria Leon Miłkowski

1935r. – 1957r. – ks. Jan Maria Michał Sitek

1957r. – 1964r. – ks. Przemysław Maria Sławomir Rosiak

1965r. – 1968r. – ks. Witold Maria Tadeusz Szymański

1968r. – 1970r. – ks. bp Jan Maria Michał Sitek

rok 1971 – ks. Mieczysław Maria Kazimierz Kaczmarek

(proboszcz w Łowiczu) i ks. Władysław Maria Franciszek
Stachowiak (proboszcz w Dobrej) czasowo obsługiwał parafię
w Strykowie)

1972r. – 1992r. - ks. Tadeusz Maria Ładysław Ratajczyk

od 1992r. – ks. Mieczysław Maria Kazimierz Kaczmarek

Parafia Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Strykowie...

Kościół parafialny mariawitów w Strykowie wybudowany w okresie maj – listopad 1907 roku orientowany na rzucie regularnego prostokąta o wymiarach 33,5 X 15,5 m jest trójnawową bazyliką beztranseptową. Jej kształt łączy w sobie elementy zaczerpnięte ze sztuki romańskiej (podwójne okna o pełnych łukach, fryz arkadowy) i gotyku (czerwone, nietynkowane mury, przypory, strzelistość wież).

Projektantem kościoła był łódzki ewangelik pochodzący z Łotwy – Alwil Jankau. Świątynia posiada czworoboczne prezbiterium, w którym znajduje się wielki ołtarz (1910) zbudowany w kształcie konfesji. Konfesja drewniana utrzymana w kolorze biało-złotym, zwieńczona tiarą – koroną Chrystusa Króla, na niej skrzyżowane dwa klucze, symbole ziemskiej i niebiańskiej władzy Jezusa Chrystusa oraz rzeźbą wyobrażającą pelikana karmiącego młode własną krwią.

Środkową część zajmuje ołtarz ofiarny, a na nim centralnie usytuowane tabernakulum zwieńczone konfesją, pod którą wystawiony jest Przenajświętszy Sakrament.

Konfesja wraz z prezbiterium ograniczona jest z trzech stron dębową balustradą (1910).

Nawa główna o stropie kolebkowym podtrzymywana jest przez osiem kolumn, po cztery z każdego boku. Nawy boczne o stropach płaskich. Kolumny kompozytowe wzorowane na kolumnach porządku jońskiego i korynckiego.

Dwie ostatnie od strony wielkich drzwi, stanowią podpórę chóru z 12 głosowymi organami (1985).

Ściany naw bocznych od strony konfesji ozdobione są po obu stronach dwoma wielkimi malowidłami (2,5m X 1,5m), wykonanymi metodą a fresco i przedstawiającymi ołtarz wielki w Świątyni Miłosierdzia i Miłości w Płocku oraz Świątynię Miłosierdzia i Miłości w Płocku wraz z fragmentami klasztoru. Malowidła pochodzą z roku 1933. Posadzka mozaikowa, ceramiczna (1910).

W niedzielę i święta chodzimy do Kościoła

W niedzielę rano

W niedzielę rano świeciło słońce
Jasne, promienne, prawie gorące.
Drewom i krzewom nabrzmiały pąki.
Chmurki – baranki z niebieskiej łąki –
Śmiały się do nas, wiatrem pędzone,
Ponad dachami w nieznaną stronę.
Dzwony w kościele biły radośnie:
Szliśmy dziękować Bogu za wiosnę!

Wchodzę do Kościoła

Jest w kropielnicy przy wejściu, w
ścianie, woda święcona na przeżegnanie.

Kiedy tą wodą znak krzyża robię, że
to znak wiary, przypomnę sobie.

Na wieży dzwonek woła w niedzielę:
Msza się odprawiać będzie w kościele.

Niech każde dziecko zawsze pamięta:
być na Mszy świętej w niedzielę, święta.